

РЕШЕНИЕ

№ 4877

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 17.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **14465** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба от Д. Г. Т. срещу заповед № 1050/26.11.2012 г. на началника на ОПП в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от 6 месеца.

В жалбата се поддържа, че заповедта е издадена в противоречие с материалноправни разпоредби и при нарушаване на административно производствените правила при издаването ѝ - отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК. Иска се отмяната на заповедта. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът – началникът на ОПП в Столичната дирекция на вътрешните работи изразява становище за законосъобразност на оспорваната заповед и за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед № 1050/26.11.2012 г. на началника на ОПП в Столичната дирекция на вътрешните работи на Д. Г. Т. – полицейски инспектор V степен в група „Контролно-методическа дейност и превенция” в отдел „Пътна полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, категория Г, III степен е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от 6 месеца. Административният орган е

мотивирал заповедта си, като е посочил, че в изготвената от служителя справка № 39936/2012 г. не са посочени поименно служителите, чиито действия са описани в т. 2, т. 3, т. 4, т. 7 и т. 8 от изводите в справката, в посочената справка липсват конкретни предложения за вземане или не на дисциплинарно отношение към служителите С. М. К., В. В. Г., В. К. К., Й. К. Д., Т. В. И., М. Д. И. и А. Н. П., в посочената справка неправилно е посочено, че АУАН № 659217/17.07.2012 г. срещу М. Е. бил съставен неправомерно, докато същият е съставен правилно и законосъобразно. Административният орган е мотивирал заповедта си като е посочил, че във връзка с наличието на данни за хулиганска проява на един от водачите, участник в ПТП, в 3 РУП е бил заведен заявителски материал вх. № 29200/24.07.2012 г., а в посочената справка жалбоподателят не бил установил извършвана ли е проверка и какъв е резултата от нея, като не е бил проведен разговор и не са били снети писмени обяснения от служителите на ОДЧ в 3 РУП и не са били приложени копия от страниците на книгата за завеждане на сигнали на помощник-дежурния в 3 РУП. Административният орган е посочил, че са били установени съществени противоречия в обясненията на свидетеля В. В., дадени на местопроизшествието и тези, дадени от него на по-късен етап, като тези противоречия не са били изяснени в пълнота от жалбоподателя, посочва се, че при преглед на документите, изготвени при посещение на посоченото ПТП виновният водач твърди, че е уведомил за настъпването му полицейските служители, работещи със служебен автомобил с идентификационен № 24-1063, като жалбоподателят не бил изяснил този въпрос, като не е изискал сведение от служителите, а също така не е приложил към преписката копия от нарядния дневник и ежедневна ведомост. Административният орган е мотивирал заповедта си и с обстоятелството, че за преглед на видеозаписи, предоставени от ТБ [фирма] жалбоподателят е изготвил докладна записка рег. № я28239/10.09.2012 г., в която е посочил [улица]и [улица]като ориентири на местопроизшествието, а те нямали общо с него, като действителното място на ПТП е кръстовището на [улица]и [улица].

Посочените нарушения са определени от административния орган като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР (небрежност в служебната дейност), като на основание чл. 226, ал. 1, т. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи на държавния служител е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от 6 месеца. От съдържанието на обжалваната заповед се установява, че при налагането на дисциплинарното наказание административният орган е установил и наличието на наложено на държавния служител административно наказание писмено предупреждение, наложено със заповед № 12637/03.10.2012 г. От събраните по делото доказателства се установява, че преди налагане на дисциплинарното наказание до държавния служител е била отправена покана за даване на писмени обяснения, връчена на лицето на 12.11.2012 г., с която служителят е поканен да даде обяснения във връзка с извършено нарушение – допуснатата небрежност в служебната дейност по преписка вх. № 39936/2012 г.

От събраните по делото доказателства се установява също така, че наказанието е било наложено във връзка с констатациите, съдържащи се в докладна записка рег. № я 29847/27.09.2012 г., изготвена от началника на група „КМДП” в ОПП в СДВР, в който са посочени както извършените нарушения от жалбоподателя, така, както същите са посочени и в обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание. В посочената докладна записка е отразено, че на 27.07.2012 г. в ОПП е била получена

преписка вх. № я-39936/2012 г., като на 30.07.2012 г. преписката е била разпределена за работа на полицейски инспектор Д. Г. Т. – служител в група „КМДП” в ОПП в СДВР. Като доказателство по спора е представена и справка относно извършена проверка по преписка вх. № я-39936/2012 г., изготвена от Д. Г. Т., до директора на Столичната дирекция на вътрешните работи, отразените обстоятелства, в която справка са посочени като основание за налагане на дисциплинарното наказание на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима. По същество, същата е основателна, но по основания, различни от изложените в жалбата.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е заповед № 1050/26.11.2012 г. на началника на ОПП в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на Д. Г. Т. е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от 6 месеца. Административният орган е приел извършването на дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР (небрежност в служебната дейност) от страна на Д. Г. Т., като е обосновал наличието на извършено нарушение с изготвена от държавния служител справка вх. № я 39936/2012 г. и отразените в същата обстоятелства. От събраните по делото доказателства следва извода за недоказаност на извършеното дисциплинарно нарушение, определено от административния орган като такова по небрежност в служебната дейност. Обстоятелството дали са извършени посочените от жалбоподателя нарушения следва да се установява при съобразяване на задълженията на служителя във връзка със заеманата от него длъжност - полицейски инспектор V степен в група „Контролно-методическа дейност и превенция” в отдел „Пътна полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, категория Г, III степен. В тази връзка като доказателство по спора е представена специфична длъжностна характеристика на длъжността полицейски инспектор III-VI степен в група „Контролно-методическа дейност и превенция”, ОПП в СДВР. Сред основните длъжностни права и задължения на служителя са да организира и лично да участва в цялостната работа на групата, да осъществява явен и неявен контрол върху дейността на служителите от всички сектори и групи в отдел „Пътна полиция”, да анализира и отчита работата на групата и нейните звена пред съответното служебно ръководство, да познава нормативните документи, които са свързани с изпълнението на служебните задължения, да познава Закона за Министерството на вътрешните работи, ЗДВП, самостоятелно да взема решения в рамките на своите правомощия, като носи лична отговорност за тях и др.

От събраните по делото доказателства се установява, че дирекция „Инспекторат” в Министерството на вътрешните работи е изпратила по компетентност на ОПП в СДВР сигнал с рег. № я 39936/2012 г., като същият е по повод възникнало на 17.07.2012 г. пътнотранспортно произшествие, като сигналът е бил срещу служители на група 02 „ПК” на 02 сектор при ОПП СДВР – инспектор С. М. К., мл. автоконтрольор В. В. Г. и мл. автоконтрольор В. К. К., за това, че при документиране на пътнотранспортно произшествие служителите са създали предпоставки за корупционно поведение. От събраните по делото доказателства се установява, че с

резолюция на началник трупa КМДП от 30.07.2012 г. преписката е била разпределена за работа на Д. Т., който извършил проверката е изготвил писмена справка рег. № я 39936/2012 г., като именно обстоятелствата, отразени в тази справка са послужили като основание за налагане на дисциплинарното наказание на Д. Г. Т..

Съгласно изложеното в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание в справката не са посочени поименно служителите, чийто действия са описани в т. 2, т. 3, т. 4, т. 7 и т. 8 от изводната част на справката, което дисциплинарно наказващият орган е определил като небрежност в служебната дейност. Действително, в посочената справка, в т. 2, 3, 4, 7 и 8 не са посочени поименно служителите, но имената на същите се установяват много ясно и са посочени също така ясно в обстоятелствената част на справката. В т. 1 от посочената справка са посочени имената на служителите С. М. К., В. В. Г. и В. К. К., като от начина на посочването им по т. 1 става ясно, че те са служителите, посочени в т. 2 (в точка 2 е посочено, че съгласно чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП са наложили определено наказание), като от използваната формулировка следва ясно, че това са служителите по т. 1). Същите изводи се правят и по отношение на т. 3, 4, 7 и 8. В тази връзка следва се посочи и, че по т. 4 от справката е посочено, че служителите от АП-91/3 от ОПП-СДВР са констатирали щета на посочения лек автомобил, като от приложения наряден дневник на АП-91/3 от ОПП – СДВР се установява състава на наряда, а именно това са посочените служители по т. 1 от изводната част на справката - инспектор С. М. К., мл. автоконтрольор В. В. Г. и мл. автоконтрольор В. К. К.. В тази връзка от съдържанието на обстоятелствената част на изготвената от жалбоподателя справка, така и от изводите, направени в същата следва несъмнения и ясен извод, че служителите, посочени в т. 2, 3, 4, 6 и т. 7 са служителите, посочени в т. 1 от справката, поради което и непосочването точно на имената на тези служители в посочените точки не би могло да се определи като небрежност при неизпълнение на служебните задължения. Небрежност при неизпълнение на служебните задължения би могла да се определи като проявена от жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция само при наличие на обстоятелството, че както от обстоятелствата, отразени в жалбата, така и от направените изводи не би могло да се определи кои са служителите, по отношение на действията, на които е бил подаден сигнала. Като небрежност при изпълнението на служебните задължения се определя от дисциплинарно наказващия орган обстоятелството, че в изготвената справка държавният служител не бил направил предложение за вземане или не на дисциплинарно отношение към посочените служители. От събраните по делото доказателства, включително и от приетата като доказателство по спора длъжностна характеристика на жалбоподателя не се установява за същия да съществува задължение, по силата на което той да може да предлага ангажирането на дисциплинарна отговорност по отношение на други служители. След като по отношение на държавния служител подобно задължение не съществува, то и дисциплинарно наказващият орган не следва да приема наличието на небрежност при изпълнението на служебни задължения. Като небрежност при изпълнение на служебните задължения административният орган е определил обстоятелството, че в изготвената справка от Д. Г. Т. неправилно било посочено, че АУАН № 659217/17.07.2012 г. срещу М. Е. бил съставен неправомерно, като в тази връзка изводите на дисциплинарно наказващия орган са, че посочения АУАН е съставен законосъобразно.

Настоящата съдебна инстанция не е оправомощена да преценява обстоятелството на

законосъобразността на посочения АУАН, доколкото и от събраните по делото доказателства не се установява дали въз основа на АУАН е било издадено наказателно постановление, законосъобразността, на което да е била оспорена по съдебен ред и същото да е отменено като незаконносъобразно включително и поради констатирана законосъобразност на съставения АУАН. В тази връзка и преценката на законосъобразността на съставения АУАН не може да се прави от дисциплинарно наказващия орган, а след като преценката не може да се прави от него, то и същият не може да определя становището на държавния служител Д. Г. Т. по повод извършваната от него проверка като незаконносъобразно или не. Становището си по отношение на обстоятелството, че посочения АУАН е бил издаден незаконносъобразно жалбоподателят в производството пред настоящата инстанция е изразил в качеството си на държавен служител по повод възложена му проверка по подаден сигнал след преценка на установените в хода на проверката обстоятелства. Като проява на небрежност при изпълнението на служебните задължения административният орган е посочил обстоятелството на наличие на данни за хулиганска проява на едни от водачите, участник в пътнотранспортното произшествие, като по този случай в 3 РУП бил заведен заявителски материал вх. № 29200/24.07.2012 г., като в изготвената от него справка Д. Г. Т. не е посочил дали е извършил проверка, какъв е резултатът от проверката с оглед обективното решаване на жалбата. Така установените обстоятелства, съдържащи се в обжалваната заповед не са съобразени със събраните по делото доказателства и с отразените обстоятелства, съдържащи се в справката, изготвена от Д. Г. Т..

От събраните по делото доказателства се установява, че с писмо рег. № 39936/09.08.2012 г. по описа на ОПП в СДВР са поискани материалите от 3 РУП във връзка с извършваната проверка. Справката за извършената проверка от Д. Г. Т. е била изготвена на 10.09.2012 г., като изрично в същата е отбелязано, че до 11.00 ч. на 10.09.2012 г. от 03 РУП в СДВР не са представени исканите с писмо рег. № 39936/09.08.2012 г. материали, имащи отношение към извършаната проверка. В съответствие с така установените обстоятелства не може да се направи несъмнен извод, че с тези си действия жалбоподателят в производството пред настоящата инстанция е проявил небрежност при изпълнение на служебните си задължения. Като небрежно изпълнение на служебните задължения административният орган е определил обстоятелството, че жалбоподателят в производството пред настоящата инстанция не е провел разговор и не е снел писмените обяснения от служителите на ОДЧ при 3 РУП в СДВР, както и обстоятелството, че не са приложени копия от страниците на книгата за завеждане на сигнали на помощник дежурния в 3 РУП в СДВР. Настоящата съдебна инстанция не може да направи обосновани изводи за извършването на посочените нарушения от страна на държавния служител, доколкото от самия административен орган издал обжалваната заповед не се посочва от коя правна норма произтича задължението на държавния служител за извършването на точно тези действия и поради какво с неизвършването на тези действия се определя наличието на небрежност при изпълнението на служебните задължения на държавния служител. При условие, че проверката по сигнала е била възложена на

посочения държавен служител, то на същия в съответствие с установената от него фактическа обстановка и установените обстоятелства по случая е принадлежала преценката за процесуалните действия, които е следвало да извърши и които е извършил, включително и вземане на писмените обяснения на определени служители. При условие, че органът, възложил на държавния служител извършването на проверката е счел за необходимо, че следва да бъдат извършени допълнителни процесуални действия, то е следвало да укаже на държавния служител да извърши същите. Настоящата съдебна инстанция следва да посочи, че изрично в изготвената справка от жалбоподателя (стр. 6 от същата) се посочва, че видно от представените на 10.09.2012 г. от полицаи С. ксерокопия на страници от книга за получените сигнали в ОДЧ при 3 РУП става ясно, че сигналът за хулиганска проява на [улица] не е отразен, че е приет, като не е отразено, че на местопроизшествието е изпратен екип за съдействие и вземане на отношение по случая.

Като небрежност при изпълнението на служебните задължения от страна на държавния служител дисциплинарно наказващият орган е определил обстоятелството на наличието на противоречия в обясненията, дадени от свидетеля В. В. на местопроизшествието и тези, дадени от същия свидетел на по-късен етап, които противоречия съобразно становището на административния орган не са би изяснени в пълнота от страна на Д. Г. Т.. Като доказателства по спора са представени обяснение дадено от В. Д. В. (без посочена дата на даването му) и обяснение от същото лице, дадено на 06.08.2012 г. Независимо, че това е обстоятелство, което е неотнормимо към законосъобразността на обжалваната заповед, то съдът констатира липсата на съществено противоречие между дадените обяснения (като противоречието, което се констатира се състои в обстоятелството дали този свидетел е пряк очевидец на настъпилото пътнотранспортно произшествие или пък е узнало за това обстоятелство впоследствие). От събраните по делото доказателства, включително от съдържанието н обжалваната заповед не може да се установи кое свое задължение е нарушил жалбоподателят в производството пред настоящата инстанция, ако действително е установил съществено противоречие в дадените свидетелски показания. Като небрежност при изпълнението на служебните задължения от страна на административния орган се определя обстоятелството, че при преглед на документите, изготвени при посещение на посоченото пътнотранспортно произшествие виновният водач на моторно превозно средство твърди, че е уведомил за настъпването му полицейски служители, работещи със служебен автомобил с идентификационен номер 24-1063, а жалбоподателят не е изяснил този въпрос, като не е изискал сведения от служителите, а също така не е приложил към преписката копия от нареден дневник и ежедневна ведомост. Така установените обстоятелства в обжалваната заповед са в несъответствие със събраните по делото доказателства. Изрично в изготвената справка № я 39936/2012 г. (стр. 1 от същата) Д. Г. Т. установява обстоятелството, че на мястото на

пътнотранспортното произшествие е пристигнал автопатрул със служебен № 24-1036 с автоконтрольори В. Г. и В. К.. В същата справка (стр. 2 от същата) служителят посочва наличието на снето сведение на 01.08.2012 г. от младши автоконтрольор В. В. Г., а на стр. 3 от същата справка наличието на обстоятелство на снето обяснение от младши автоконтрольор В. К. К..

Посочените обяснения са приложени и като доказателства по спора (съответно с вх. № 25086/09.08.2012 г. и вх. № 25087/09.08.2012 г.). Следователно, от събраните по делото доказателства не се доказва проявената небрежност от страна на държавния служител, така както същата е определена от дисциплинарно наказващия орган. Като небрежност при изпълнение на служебните задължения на жалбоподателя административният орган определя обстоятелството, че за преглед на видеозаписи, предоставени от ТБ [фирма] инспектор Т. е изготвил докладна записка рег. № я 28239/10.09.2012 г., в която като ориентир на местопроизшествието е посочил [улица]и [улица], като действителното място на местопроизшествието е кръстовището на [улица]и [улица]. При внимателно прочит на посочената докладна записка се установява, че дисциплинарно наказващият орган не е установил правилно фактическата обстановка – никъде в посочената докладна записка не се посочва като ориентир на пътнотранспортното произшествие [улица]и [улица]. В представената докладна записка (абзац втори от същата) се посочва, че от прегледа на видеоматериала се установява, че от камера № 15 се вижда как лек автомобил Мерцедес се движи по [улица]с посока от [улица]към [улица]и на кръстовището на последната посочена улица спира за неопределено време. В тази връзка от събраните по делото доказателства не се установява във връзка с процесния случай да е била налице проявена небрежност при изпълнение на служебните задължения от страна на Д. Г. Т., която да може да се определи като предпоставка за налагането на дисциплинарно наказание на държавния служител.

В обжалваната заповед не са посочени конкретните нарушения извършени от жалбоподателя. След като дори дисциплинарно наказващият орган не е могъл да установи тези обстоятелства (като не е посочил същите в мотивите на издадената заповед), то същите не биха могли да бъдат установени от настоящата съдебна инстанция, която с мотивите на решението си да запълни липсващите мотиви на обжалвана заповед (дори пред настоящата инстанция да бяха представени доказателства в тази насока). Следователно, от събраните по делото доказателства не се установява по несъмнен начин твърдяното за извършено нарушение на служебните задължения от страна на Д. Г. Т. и по-конкретно не се установи извършването на нарушение чл. 226, ал. 1, т. 3 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи. Обжалваната заповед е издадена и в нарушение на чл. 229, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи. Дисциплинарно наказващият орган не е взел предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното

поведение на държавния служител по време на службата. Заповедта е била издадена и при несъобразяване с чл. 229, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи, съгласно който наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител.

Направените изводи обосновават извода за незаконосъобразност на обжалваната заповед и отмяната на същата.

От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на направените разноски, което с изхода на спора следва да бъде уважено в размер на 414 лв., представляващи възнаграждение за адвокат по представен договор за правна защита и съдействие и внесена държавна такса за образуване на съдебното производство в размер на 14 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 1050/26.11.2012 г. на началника на ОПП в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на Д. Г. Т. е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от 6 месеца, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи в Министерството на вътрешните работи да заплати на Д. Г. Т. направените по делото разноски в размер на 414 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: